

10

років

Українському інституту промислової власності

Очіма фахівців

... до яких приєднуються редакція журналу "Світогляд" і його читачі, бажаючи Інституту та його співробітникам довголіття й цікавої роботи з примноження інтелектуальної власності вітчизняних учених і винахідників!

2010 рік для Державного підприємства "Український інститут промислової власності" (Інститут) є роком особливим, визначальним та знаменним — таким, що дозволяє підбити певні підсумки, проаналізувати досягнуті результати, — колектив святкує свій перший ювілей.

Безперечно, є чим пишатися — за 10 років діяльності Інститут досяг такого професійного рівня в проведенні експертизи заявок на об'єкти промислової власності, який дозволив йому здобути визнання у світі з боку таких міжнародних організацій, як Всесвітня організація інтелектуальної власності (ВОІВ) та Європейське патентне відомство (ЄПВ). Колектив Інституту — це 700 кваліфікованих співробітників, фахівців у сфері інтелектуальної власності, які працюють у власному приміщенні, побудованому за самотужки зароблені кошти. Він не зупиняється на досягнутому — відшліфовує професіоналізм, удосконалюється та розбудовується.

Інститут — єдиний у нашій країні заклад експертизи заявок на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, торговельні марки та інші об'єкти промислової власності — був створений за наказом Міністерства освіти і науки України № 175 від 07.06.2000 року на виконання Указу Президента України та постанови Кабінету Міністрів України. Упродовж 10 років Інститут ефективно працює як важливий складник державної системи правової охорони інтелектуальної власності в напрямі вирішення завдань, пов'язаних з набуттям прав на об'єкти промислової власності та створення умов для забезпечення ефективної взаємодії між заявниками та державою.

Пропонуємо познайомитися з ветеранами, провідними експертами та наставниками Інституту, які упродовж цього 10-річчя докладали зусилля для зміцнення авторитету вітчизняної сфери інтелектуальної власності, підвищували свій професійний рівень, вивчали досвід колег і передавали власний, навчаючи й розвиваючи молоде покоління послідовників. Відзначаючи знаменну дату, вони висловлюють думки про діяльність колективу, аналізують минуле, планують майбутнє...



Алла Жарінова
директор
Українського інституту
промислової власності,
м. Київ

Виходимо на міжнародний простір

Інститут упродовж 10 років ефективно працює як один з найважливіших складників у структурі державної системи правової охорони інтелектуальної власності. Основний напрям діяльності — розгляд і проведення експертизи заявок та забезпечення прийняття рішень щодо набуття прав на об'єкти промислової власності.

Високоякісну роботу Інституту визнано авторитетними міжнародними організаціями — ВОІВ та ЄПВ — ефективною й такою, що повністю відповідає сучасним світовим стандартам.

На найближчу перспективу Інститут планує отримати від ВОІВ статус Міжнародного пошукового органу та органу Міжнародної попередньої експертизи.

Професійний досвід та натхнення праця нашого колективу спрямовані на те, щоб сприяти об'єднанню творчих зусиль винахідників, представників наукових кіл та творчої еліти для співпраці в справі всебічного зміцнення науково-технічного потенціалу України.

Наступна зупинка — “Майбутнє”

До 2000 року серед структурних підрозділів Інституту були окремі галузеві відділи, у яких і формальну експертизу, і кваліфікаційну виконував один експерт. Тому й строки розгляду заявок були "плачевними". Формальна експертиза тривала від 8 місяців до 1,5 року, а кваліфікаційна — 32-38 місяців.

Перше, що було змінено в структурі підприємства зі створенням державної системи правової охорони інтелектуальної власності, — це створення на основі двох відділень — формальної експертизи й деклараційних патентів на винаходи та кваліфікаційної експертизи. Така реорганізація сприяла скороченню строків формальної експертизи майже удвічі, а розгляд заявок на стадії кваліфікаційної експертизи поступово прискорився настільки, що сягнув відповідних строків провідних патентних відомств світу (16-18 місяців з дати подання клопотання). Але таке розділення з часом втратило доцільність, і у 2003 році обидва відділення об'єдналися в одне — відділення експертизи заявок на винаходи, корисні моделі та топографії інтегральних мікросхем. Це об'єднання повністю себе виправдало. Строки розгляду заявок скоротилися, а їхня кількість зросла в декілька разів. Нині в середньому подають 1300 заявок на місяць, серед них 200 — за процедурою РСТ (Patent Cooperation Treaty), 180 — на винаходи, а решта — на корисні моделі. На таку статистику у 2000 році ми навіть сподіватися не могли. І хочу зауважити, що кількість співробітників при цьому майже не змінилася. Така оптимізація робочого процесу стала можливою передусім

завдяки вдосконаленню його організації: повній автоматизації експертизи, оновленню бази "АС винаходів", матеріальному стимулюванню експертів.

До найвагоміших досягнень за ці роки, на мою думку, слід віднести, по-перше, скорочення строків розгляду заявок, підвищення якості експертизи завдяки впровадженню нових інформаційних технологій, різних програм навчання та підвищенню кваліфікації наших співробітників. По-друге, важливою є активна позиція Інституту щодо міжнародного співробітництва, зокрема із ВОІВ. Значним досягненням стало створення у 2008 році української версії Міжнародної патентної класифікації (МПК). Це справді наша версія, адаптована відповідно до специфіки подання заявок на експертизу винаходів в Україні. Авжеж, можна було піти коротшим та легшим шляхом — працювати з англійською версією, представленою на сайті ВОІВ. Однак ми ставили за мету створити таку МПК, яка була б підлаштована саме під процес проведення експертизи на винаходи в нашій країні. І нам це вдалося!

Не можна постійно озиратися назад: планів на майбутнє дуже багато, і мусимо втілювати їх у життя! Змінюється законодавство, розширюється об'єктність того, на що видаватимуться патенти. А отже, треба постійно навчатися, і цей процес у нашому Інституті триває безперервно. Рівень освіти у сфері інтелектуальної власності істотно зріс.

Щодо майбутніх перспектив, то мета номер один — стати міжнародним пошуковим органом. І для цього вже зроблено чимало: можемо сказати, що й експертний склад, і професійний рівень наших фахівців цілком відповідає вимогам, виконання яких передбачене правом називатися цим органом. І якщо раніше такий крок був тільки в задумах, то зараз зробити його цілком реально. В Інституті за час його існування склалися певні традиції в організації роботи працівників, у їхньому спілкуванні на професійному та службовому рівнях. Хочемо ці традиції зберігати й надалі. Адже, коли є міцна основа, тоді є всі можливості для зростання й поступу — такими темпами, якими розвивався Інститут упродовж останніх 10 років. Головне — не зупинятися й рухатися тільки вперед!

Ми робимо ставку на знання

Моє знайомство з галуззю знань, яка зветься інтелектуальною власністю, розпочалося в 1973 році з приходом на посаду експерта до Київської філії Виробничо-поліграфічного підприємства "Патент", яка згодом була перетворена на Київську філію Всесоюзного центру патентних послуг. У результаті створення Держпатенту України (після розпаду СРСР і виникнення України як незалежної держави) її також було перетворено на Науково-дослідний центр патентної експертизи (НДЦПЕ). Патентний пошук, складання заявок на винаходи, патентні дослідження на патентну чистоту та на високий рівень техніки — саме такі види робіт мені довелося освоїти. Причому знання іноземних мов, а також набутий досвід у складанні й перекладі міжнародних заявок для патентування в іноземних державах стали важливим чинником, який вплинув на подальший напрям моєї спеціалізації — прийняття й опрацювання заявок за процедурою Договору про патентну кооперацію (РСТ).



Наталія Петрова
начальник відділення експертизи заявок
на винаходи, корисні моделі
та топографії інтегральних мікросхем

Валерій Ємжин,

начальник відділу міжнародних заявок

НДЦПЕ було перетворено на Інститут промислової власності, а згодом — на Державне підприємство "Український інститут промислової власності". Ці зміни відбулися у 2000 році та дозволили його колективу не тільки активізувати й удосконалити процес розгляду заявок на об'єкти промислової власності (упровадження електронного документообігу, прискорення й покращення якості експертизи тощо), а й поліпшити умови праці (варто лише згадати про нову будівлю Інституту).

Сфера інтелектуальної власності відіграє важливу роль у створенні інтелектуального капіталу країни, розповсюдженні інноваційних технологій, створенні надійної структури захисту прав учасників процесу, генеруванні знань, які в умовах ринкової економіки стають об'єктом торгівлі. Тому вона приваблива не тільки тим, що дозволяє фахівцям підвищувати свій професійний рівень, знайомлячись з найновітнішими розробками у відповідній галузі знань, а й тим, що в умовах постійного розвитку та набуття дедалі глобальнішого масштабу ця сфера охоплює широке коло пов'язаних з нею професій, престижність яких з часом помітно зростає. Ще *Козьма Прутков* уподібнював вузького спеціаліста до однобокого флюсу. І справді, без розширення власного світогляду шляхом оволодіння знаннями в суміжних галузях (адже більшість інновацій у сучасних умовах створюється на стику наук) експерт, наприклад, через брак відповідних знань ризикує винести неправомірне рішення щодо видачі охоронного документа, що, безперечно, буде свідчити про відповідну якість експертизи. А нам, і особливо заявникам, така експертиза не потрібна.

Хіба можна не любити свою роботу, якщо вона приносить надзвичайне задоволення?! Я тішуся з того, що на моїх очах експерти-початківці, які мало що знали й уміли, через деякий час стають грамотними спеціалістами. Завдяки їхній праці було налагоджено безперебійну роботу відділу міжнародних заявок, який, як у сім'ї, відчуває дієву підтримку всього дружнього колективу Інституту. Молодим експертам я побажав би підтримувати цей дух колективізму, підвищувати рівень свого професіоналізму, оволодівати іноземними мовами, що не тільки сприятиме підвищенню якості розгляду заявок на об'єкти промислової власності, але й стане необхідною умовою надання (сподіваюся, у недалекому майбутньому) нашому підприємству статусу Міжнародного пошукового органу й органу Міжнародної попередньої експертизи.

З нагоди ювілею бажаю Інституту — всьому колективу — вдалого вирішення всіх поставлених завдань, а також успіху в якнайшвидшому будівництві додаткового корпусу, що значно покращить умови праці фахівців підприємства.



Катерина Жданенко
начальник відділу загального
машинобудування,
обробки металів та зварювання

Від першопрохідців до професіоналів своєї справи

Пригадуючи всі 10 непростих, але прекрасних років життя нашого Інституту й те, як усе починалося, скажу передусім про те, що мені найближче, — про становлення експертизи заявок на винаходи. Звісно, усе вибудовувалося, можна сказати, "з нуля": без національного законодавства у сфері інтелектуальної власності, без будь-якої технічної підтримки, а патентознавці, які стали "першопрохідцями", — працівники Київського філіалу Центру патентних послуг та патентних відділів різних підприємств та інститутів — зовсім не мали досвіду проведення експертизи заявок на винаходи.

Тому було розроблене Тимчасове положення про правову охорону об'єктів промислової власності та раціоналізаторських пропозицій в Україні від 18.09.1992 р., на базі якого й розпочався процес експертизи.

І завдяки ентузіазму, професіоналізму та знанням співробітників державної системи правової охорони інтелектуальної власності експертизу заявок на винаходи було напрочуд швидко виведено на високий рівень, яким, на мою думку, ми можемо зараз по праву пишатися. Це підтверджується й схвальною оцінкою нашої роботи з боку ВОІВ та ЄПВ.

За 10 років існування Інституту одним з його основних досягнень вважаю забезпечення повної автоматизації як процесу експертизи (а саме — створення бази АС "Винаходи", яка перебуває в процесі постійного вдосконалення), так і всього діловодства за заявками. Це великою мірою сприяло скороченню строків та підвищенню якості експертизи.

Слід відзначити також те, що керівництво Інституту приділяє значну увагу підвищенню професійного рівня експертів, сприяючи їх подальшому навчання, стажуванню в провідних патентних відомствах світу, зокрема в ЄПВ.

Доброчинні стосунки в колективі, конструктивна взаємодія між підрозділами та гарні побутові умови також є здобутком цих 10 років. Як на мене, переконливим показником правдивості сказаного є те, що до нас на роботу почали приходити молоді енергійні спеціалісти, які мають високий професійний рівень, володіють іноземними мовами та окрилені бажанням робити кар'єру.

Сфера інтелектуальної власності і, зокрема, експертиза заявок на винаходи, є дуже привабливою для людей мислячих, які не люблять стояти на місці, а хочуть постійно розвиватися та набувати нових знань. І саме тут, у нашому Інституті, вони мають справу з найновітнішими досягненнями науково-технічного прогресу, а, щоб бути постійно "на рівні", мають зростати й самі.

Я працюю у сфері інтелектуальної власності понад тридцять років, опинилася на цій роботі випадково — за розподілом після закінчення вищого навчального закладу. Але можу сказати чесно, що жодного дня не шкодувала, бо мені завжди було цікаво працювати. Ця робота не дає засихати мозку, її результати видно, а тому очевидно, що справа кожного з нас дуже потрібна людям і країні.

Молодим працівникам бажаю, щоб так само, як і для мене, наш чудовий колектив став для них другою сім'єю, а інтелектуальна власність — справою на все життя, яка б приносила їм моральне задоволення та фінансовий статок.

Вітаю колег з ювілеєм і бажаю всім здоров'я, спокійної плідної праці й процвітання разом з Інститутом.

10 сторінок нашої історії



Олена Кучеренко
начальник відділу хімії та металургії

Утворенню Департаменту інтелектуальної власності та ДП "Український інститут промислової власності" передувало чимало сторінок історії, першими з яких стали розпад СРСР, незалежність України й дуже складні роки створення нею власної державної системи правової охорони інтелектуальної власності. Потрібно було створити нормативно-правові документи. Зокрема, мені та ще одній колезі було доручено розробити варіант правил складання заявки. Ми відчували себе "сліпими кошенятами", які, проте, швидко росли та розумнішали. Ось так усе й почалося. Найбільша складність полягала в тому, що, створюючи те, що могли, ми спиралися лише на власні знання й досвід. Адже спільна система була зруйнована, а те, що від неї залишилося, нам не належало — усе привласнила Москва.

Не можу не сказати про той шлях розвитку системи правової охорони інтелектуальної власності, який ми пройшли, працюючи із заяв-

никами. Запити й рішення колись писали через копірку — молодь, напевне, взагалі не знає, що це таке. Це були 1990-ті роки минулого століття. Комп'ютери з'явилися пізніше, і, щоб на них працювати, потрібно було займати чергу, але це вже був крок уперед.

А тепер погляньмо, що маємо сьогодні, — і стане зрозуміло, як дуже змінився Інститут. За останні 10 років — я вважаю, визначальних у нашому розвитку — ми зробили стрибок, який можна порівняти зі стрибком із Землі на Місяць. На мій погляд, процедура експертизи набула сучасного характеру завдяки вдалій організаційній діяльності керівництва, навчанню експертного складу, комп'ютеризації та створенню сприятливих умов роботи. Мені здається, що в нашому Інституті склалося так, що непрофесійний експерт просто не втримається й віддасть своє місце грамотнішому спеціалісту.

Пригадую згадаю одного з героїв письменника-фантаста *Олександра Беляєва* — професора, який, пояснюючи своєму учню певний постулат, сказав: "Сам уже зрозумів, а учень усе ще не розуміє". Ось так і я, працюючи з експертами, сама навчаюся, а потім ці знання із задоволенням передаю їм. А якщо серйозно, мусимо постійно підвищувати свій професіоналізм, працюючи із заявками високого технічного рівня, з людьми, за яких ми певною мірою несемо відповідальність — маю на увазі їхнє професійне зростання.

У моєму житті стався випадок, який допоміг мені зробити усвідомлений вибір професії. Тож те, чим займаюся, — моє, і я рада, що за всі роки роботи в цій галузі жодного разу не пошкодувала про обраний шлях.

Для мене ця сфера передусім цікава тим, що вимагає знань основної спеціальності. Але цими знаннями необхідно навчитися володіти в правовому полі — це трішечки й мистецтво. Наша робота не рутинна, вона вимагає бути завжди в гарній формі, — а це непоганий стимул для життя. Вважаю, що наша молодь добре це розуміє.

Я люблю свою роботу за те, що кожного дня йду на неї із задоволенням, і так само із задоволенням повертаюся, — тому, що бачу конкретні результати, одержані за день.

Щиро бажаю молодим експертам ніколи не опускати планку у своїй роботі й обов'язково думати про завтрашній день, а сьогоднішній сприймати як сходинку до майбутніх успіхів.

І ще хочу додати, що колектив — це моя друга родина. Родина, яку я люблю, бо саме в ній реалізувала власні інтереси й принципи, у ній завжди знаходила підтримку. З іншого боку, бачу ще багато потенційних можливостей зміцнити її — родину з уже ustalеними традиціями, які всіх нас пов'язують. Я хочу побажати Інституту та всьому колективу, щоб на наступний ювілей (нехай це буде 15-річчя) ми були впевнені в тому, що наша національна система правової охорони інтелектуальної власності — найкраща у світі, та пишалися нею.



Валерій Мельник
начальник відділу формальної експертизи № 4 заявок на винаходи та корисні моделі

Сходинка за сходинкою — і до вершин

Понад десять років я працюю в нашому Інституті, починав з простого експерта, став начальником відділу. За цей час багато чого змінилося й на підприємстві. Поступово, але істотно покращилося технічне оснащення експертних підрозділів: доступ до Інтернету, створення, актуалізація та забезпечення функціонування патентно-інформаційної бази й довідково-пошукового апарату. Це дозволило експертам набагато раціональніше використовувати свій робочий час, а також прискорити формальну експертизу заявок на об'єкти промислової власності.

Зараз ми піднялися на чергову сходинку — упроваджуємо систему електронної подачі заявок з цифровим електронним підписом. Це — величезний прогрес! А далі — переконаний — будуть нові й нові звершення. Я гордий з того, що працюю в Інституті, у сфері інтелектуальної власності. Моїм гаслом стали слова Генерального директора ВОІВ *Френсіса Гаррі*: "Наша мета — сприяти розробникам революційних ідей, які приносять користь суспільству!".

Вважаю, що для України нині дуже важливим напрямом розвитку є забезпечення ефективного використання величезних інтелектуальних ресурсів нашої нації.



Євген Трухан
начальник відділу легкої та
поліграфічної промисловості

10 років політ триває успішно! Так тримати!

У системі правової охорони інтелектуальної власності працюю із січня 1981 року. Не можу сказати, що опинився на цій роботі зовсім випадково. Усе ж таки доля мене вела. Працював інженером-електронником, мав певні ідеї, які хотів запатентувати й утілити в життя. Для цього, звісно, потрібно було оформляти документи, і я звернувся до Центру патентних послуг. Після тривалого спілкування з його спеціалістами отримав запрошення працювати тут експертом. Хоча на той час я майже не розумівся на цій справі, але пропозиція зацікавила. Пройшов навчання, багато практикувався, виконував роботу з патентних досліджень. І зараз я дуже щасливий, що так сталося, бо роблю те, що мені до душі.

Нині я вже начальник відділу, змінилися і мій Інститут, і вся державна система правової охорони інтелектуальної власності. Можу сказати, що лише на краще. Поступово сформувалося ставлення цієї системи до заявника, яка його цінує і йде йому назустріч. Але є й деякі проблеми. Зараз дуже потрібно, щоб держава була зацікавлена в підтримці патентовласника — фінансовій, технічній — щодо втілення його винаходу. Тому що почасти винахідник залишається сам на сам з власними винаходами.

Хочу сказати, що з приходом теперішнього керівництва Інституту відбувається рух тільки в позитивний бік. Створюються якнайсприятливіші умови для роботи фахівців, відчувається турбота про людей — і колектив активно працює, даючи добру віддачу. Були, звісно, і складні часи, коли багато хто пішов; але ті, хто вірив, хто встояв, закладаючи підвалини в злагоджену систему роботи нашого Інституту, той зараз ні про що не шкодує.

У моєму відділі працюють справжні професіонали, середній вік спеціалістів — 32 роки. Чого бракує експертам — так це відряджень на навчання за кордон. Їм украй потрібно переймати міжнародний досвід, відчути, чим "дихає світ", як працює експертиза в інших країнах, які є нові ідеї. Адже життя не стоїть на місці, експертам треба рости — і не тільки матеріально, а й морально. Це сприятиме самовдосконаленню фахівців і допоможе їм оволодіти іноземними мовами.

У зв'язку з ювілеєм хочу побажати нашому Інституту та всьому колективу процвітання!

Керівництву — так тримати! Ми бачимо, що всі його дії спрямовані на розвиток системи, і для працівників робиться багато. Люди відчувають турботу про себе й підтримують усі починання Інституту.



Людмила Плюто
начальник відділу фармацевтики

Свідки розвитку

В Інституті я працюю з вересня 1992 року, тобто із самого початку роботи патентного відомства України, це був мій свідомий вибір. Пройшла шлях від експерта до начальника відділу кваліфікаційної експертизи й була свідком становлення та розвитку патентної системи в Україні.

10 років тому, у липні 2000 року, патентну систему було істотно реформовано — засновано Державний департамент інтелектуальної власності та підпорядкований йому заклад експертизи — ДП "Український інститут промислової власності".

На той час Інституту перейшла у спадок велика кількість нерозглянутих заявок — як вітчизняних, так і іноземних заявників. Бракувало експертів та автоматизації процесу експертизи заявок, яка затягувалася на тривалий час (у середньому — на 7-8 років). Необхідно було терміново змінювати ситуацію.

З вересня 2000 року почався інтенсивний набір співробітників до Інституту. Але експертів з кваліфікаційної експертизи потрібно було готувати. Навчання проводили експерти з досвідом роботи — наставники. Відбувалися навчальні семінари, на яких з доповідями виступали досвідчені спеціалісти — вітчизняні та іноземні. На них навчалися як експерти, так і вітчизняні заявники, яким це теж було вкрай необхідно. Уведено систему планування роботи експерта. Розпочався процес автоматизації експертизи.

Нині все істотно змінилося. Усі експерти одержують другу вищу освіту в Інституті інтелектуальної власності. Крім того, у молодих спеціалістів є можливість навчатися за кордоном — у країнах, які мають багатий досвід у сфері патентного права.

В Інституті триває робота з автоматизації процесу експертизи, серед інших розроблено автоматизовану базу "Винаходи", яка постійно вдосконалюється. Наразі відкрито безлімітний доступ до Інтернету, до безкоштовних баз даних патентної та науково-технічної документації, вже знаходиться в експериментальній апробації система електронного подання заявок на об'єкти промислової власності. Завдяки всім цим заходам вдалося покращити якість експертизи та зменшити строк її проведення в середньому до 15-18 місяців з моменту подання клопотання про проведення кваліфікаційної експертизи.

З березня 2010 року Україна приєдналася до Страсбурзької угоди про МПК, і наші експерти є членами робочої групи з її вдосконалення та реформування.

Не завжди все йшло гладко, проте постійно намагаюся самовдосконалюватися, дуже люблю свою роботу й наш дружний колектив. Сподіваюся, що мій внесок у справу розвитку інтелектуальної власності принесе користь суспільству й Україні.



Василь Банніков
начальник відділення експертизи
на позначення та промислові зразки

Досконалості немає меж

У сфері інтелектуальної власності я почав працювати задовго до створення Інституту. На той час предметом галузі була тільки промислова власність. Загальні уявлення про діяльність у цій сфері я мав, а от її специфіки ще не розумів. Тому спочатку закінчив спеціальні курси, а потім отримав диплом патентознавця. Взагалі людина, яка працює у сфері інтелектуальної власності, має неабиякий хист до навчання та пізнання нового. Наші співробітники відвідують різні навчальні семінари — чи то для студентів, чи для експертів, — читають фахову літературу, цікавляться інформацією в Інтернеті. Це робиться не тільки тому, що потрібно бути поінформованим, а й тому, що усе почуте й прочитане стосується нашої роботи, без якої, до речі, я просто жити не можу!

За 10 років Інститут дуже змінився. Переїзд у нову будівлю, — це, мабуть, наймасштабніша подія за роки моєї роботи в ньому. Були часи, коли я та мої колеги працювали в орендованому приміщенні. На оренду витрачалися великі кошти. З приходом нового керівництва питання

власного приміщення було вирішене, що у свою чергу набагато поліпшило умови праці.

Важливою подією за цей період є скорочення строку розгляду заявок на знаки для товарів і послуг, які до 2000 року розглядалися протягом 3–4 років. Керівництво одразу вжило заходів для вирішення цієї проблеми, і як результат — сьогодні розгляд заявок триває менше ніж рік. Також автоматизовано багато процесів, зокрема це стосується створення різноманітних інформаційних баз даних, які поліпшують роботу експертів. Треба відзначити, що разом з удосконаленням процедури розгляду заявок, поліпшенням умов праці зросла й продуктивність праці наших фахівців, а також їхній професіоналізм. Крім того, працівники Інституту мають змогу вдосконалювати й розширювати отримані знання й набувати нових. У фахівців підприємства є можливість навчатися в Інституті інтелектуальної власності, отримувати другу вищу освіту, відвідувати семінари, конференції, тренінги — як внутрішні, так і виїзні, які до реорганізації системи відбувалися дуже рідко, а зараз — систематично.

Зараз Інститут активно співпрацює з патентними відомствами інших країн, адже обмін досвідом — це найкраще навчання. Також активно розвивається міжнародне співробітництво в питаннях навчання. І все назване мною — тільки частина досягнень та важливих подій Інституту, але саме вони, мабуть, найбільше заслуговують на увагу.

Хочу відзначити відкритість нашого професійного колективу, його взаєморозуміння та взаємопідтримку. Ці риси, як на мене, особливо заслуговують на повагу. Бажаю, щоб наш Інститут стабільно розвивався й надалі.



Світлана Сухінова
начальник відділу міжнародних
реєстрацій знаків для товарів і послуг

Шлях знань, досягнень, прогресу

У сфері інтелектуальної власності я працюю майже 13 років. Цей напрям обрала свідомо, і зараз, маючи досить великий досвід, можу сказати, що у своєму виборі не розчарована: 13 років роботи — переконливе підтвердження того, що ця робота мені цікава. Відділ, який я очолюю, займається експертизою міжнародних товарних знаків за Мадридською системою. Наша робота має певну специфіку, весь процес побудований на чітких правилах і нормах, які регулюються законом. Тому, крім високих професійних якостей, знання іноземних мов, експерт повинен володіти вмінням ефективно працювати в команді, і водночас — діяти самостійно, приймати рішення й нести відповідальність за них. Це вміння, до речі, помітно поліпшилося за останні роки в нашому колективі.

Діяльність експерта з інтелектуальної власності, хоч і не проста, але цікава, різноманітна й вимагає наявності знань у різних сферах. Причому йдеться не тільки про фундаментальні знання, а й про актуальну інфор-

мацію в галузі міжнародної реєстрації знаків для товарів і послуг за Мадридською системою.

Упродовж останніх років співробітники нашого відділу беруть участь у засіданнях Робочої групи з питань правового розвитку Мадридської системи міжнародної реєстрації знаків, які проводить Міжнародне бюро ВОІВ. Участь у таких засіданнях дає їм можливість отримувати необхідну інформацію для грамотного виконання процедури міжнародної реєстрації знаків для товарів і послуг з урахуванням змін, які відбуваються в Мадридській системі. Дуже важливо, щоб співробітники були обізнаними, поінформованими з приводу нововведень, які мають місце в інших відомствах світу. Наші експерти брали участь у семінарах у Міжнародному бюро ВОІВ й були дуже задоволені, оскільки мали можливість не тільки навчитися новому, але й обмінятися досвідом з колегами, що в нашій справі дуже важливо.

Таким чином, можливість підвищення кваліфікації та рівня знань завдяки семінарам та участі в робочих групах є однією з багатьох змін, які відбулися за ці роки. Значущою подією в розвитку системи було створення єдиної бази даних товарних знаків, у якій зібрані як національні, так і міжнародні знаки. З її створенням робота експертів істотно спростилася й пришвидшилася. За ці роки в системі відбулося багато змін у зв'язку з розвитком, прогресом, але радує те, що ставлення до співробітників залишилося таким, як і раніше, — теплим, з розумінням і повагою. Тому мені подобається моя робота, адже кожен день в Інституті — це нові знання, певні досягнення й усвідомлення стабільності.

На честь ювілею хочу побажати колективу нашого Інституту подальшого розвитку, процвітання, професійних кадрів, важливих і яскравих подій!